

عنوان مقاله:

جواب شرط محذوف در قرآن و شیوه‌های ترجمه آن (با تکیه بر ادات شرط لو، لولا، إن و من)

محل انتشار:

پژوهش های زبانشناختی قرآن، دوره 7، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

حسین تک تبار فیروزجایی - استادیار، گروه زبان و ادبیات عربی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه قم، قم، ایران

مهدی ناصری - دانشیار، گروه زبان و ادبیات عربی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه قم، قم، ایران

صحبته اله حسنون - استادیار، گروه معارف قرآن و اهل بیت، دانشکده اهلالیبت، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

حذف جواب شرط، یکی از وجوه ژرف‌ساخت‌های آیات است. شناسایی جواب شرط و در نظر گرفتن تقدیر مناسب برای آن، مسئله مهمی است که اگر مترجم بدان توجه داشته باشد، فهم صحیح و مناسب‌تری از کلام خداوند دارد و آن را به‌درستی به زبان مقصد منعکس می‌کند. در این جستار کوشش شده است با روش تحلیلی‌توصیفی، شیوه انعکاس جواب شرط محذوف در برخی از ترجمه‌های فارسی قرآن کریم بررسی شود. نتایج تحقیق نشان می‌دهد مفهوم ژرف‌ساخت به حالت مقدر یا تأویل در زبان عربی نزدیک است و میان انعکاس حذف جواب شرط در ترجمه و انواع ترجمه، ارتباط تنگاتنگی وجود دارد. الهی قمشه‌ای، انصاریان، رضایی اصفهانی و صفارزاده بیشترین توجه را به انعکاس ژرف‌ساخت مربوط به جواب شرط محذوف داشته‌اند و دهلوی - باوجود تحت‌اللفظی بودن ترجمه‌اش - در بسیاری از نمونه‌ها در برگردان آیات به انعکاس ژرف ساخت توجه کرده است.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، ژرف‌ساخت، تقدیر، جواب شرط، ترجمه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1148341>

